

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL - MINISTRU

Biroul permanent al Senatului
Bp 151 24.08.2005

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art.111 alin.(1) din Constituție,
Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă intitulată "Lege privind interzicerea accesului la demnități și funcții publice, pentru o perioadă determinată, persoanelor care au făcut parte din nomenclatura comunistă (Legea antinomenclatură), inițiată de doamna deputat Lavinia Șandru și de domnii deputați Cozmin Gușă și Aurelian Pavelescu - independenți (Bp. 151/2005).*

I. Principalele reglementări

Această inițiativă legislativă parlamentară are în vedere *interzicerea accesului la demnități și funcții publice, pentru o perioadă de 10 ani, persoanelor care au făcut parte din nomenclatura comunistă, reglementările fiind necesare în contextul integrării României în NATO și Uniunea Europeană, organisme care repudiază orice legătură cu persoane care provin din rândul nomenclaturii comuniste.*

II. Observații și propuneri

1. Având în vedere că aplicarea dispozițiilor propuse prin această inițiativă legislativă ar putea avea ca efect restrângerea unor drepturi fundamentale cum ar fi dreptul de a fi ales (art. 37 și art. 38 din Constituția României, republicată) și dreptul la muncă (art. 41 din legea fundamentală), considerăm că este necesară reanalizarea întregului text al inițiativei legislative în raport cu criteriile și condițiile exprese și limitativ stabilite de art.53 din Constituție, republicată.

2. Dat fiind caracterul prohibitiv al dispozițiilor **art. 3** din propunerea legislativă, considerăm că era necesar ca enumerarea demnităților și funcțiilor publice să fie exhaustivă. Din aceste considerente, în funcție de intenția de reglementare, apreciem că, atât pentru identitate de rațiune, cât și pentru crearea unui regim juridic nediscriminatoriu, în cadrul acestei enumerări trebuiau avute în vedere și alte demnități și funcții publice.

De exemplu, la **lit. f)** este menționată funcția de director în minister, fiind omise funcțiile de subsecretar de stat, secretar general adjunct și director general, iar la **lit. s)** au fost incluse funcțiile de conducere ale Gărzii Financiare și ale Autorității Naționale a Vămile, aflate în subordinea Ministerului Finanțelor Publice, fiind omise însă funcțiile de conducere ale Agenției Naționale de Administrație Fiscală, din subordinea aceluiași minister.

Textul art. 3 trebuia formulat astfel încât să se distingă între categoriile de funcții publice în care nu pot fi numite persoanele care au făcut parte din nomenclatura comunistă, precum și funcțiile de demnitate publică pentru care acestea nu pot fi alese, respectiv în care nu pot fi numite. În acest context, precizăm și faptul că membrii Guvernului și secretarii de stat sunt numiți, în condițiile legii, în funcții de demnitate publică.

De asemenea, precizăm că potrivit art. 9 alin. (1) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare, funcțiile publice se împart în funcții publice corespunzătoare categoriei înalților funcționari publici,

funcții publice corespunzătoare categoriei funcționarilor publici de conducere și funcții publice corespunzătoare categoriei funcționarilor publici de execuție.

Întrucât din dispozițiile propunerii legislative nu rezultă cărei categorii de funcționari publici i se aplică interdicțiile prevăzute la art. 1 din propunerea legislativă, fiind prezentată doar o enumerare inconsecventă a unor funcții/posturi, considerăm că restrângerea accesului persoanelor menționate la art. 2 trebuia să se limiteze la categoria înalților funcționari publici și eventual, la categoria funcționarilor publici de conducere.

Având în vedere că în cadrul autorităților și instituțiilor publice își desfășoară activitatea atât personal contractual încadrat în funcții de conducere, cât și personal încadrat în funcții de execuție, trebuia să se facă distincție între aceste categorii de funcții.

3. Dispozițiile **art. 4** din propunerea legislativă, în forma prezentată, pot crea disfuncționalități în aplicare.

Astfel, din analiza prevederilor cuprinse la **alin. (1)** și **alin. (3)**, rezultă că acestea sunt contradictorii, întrucât potrivit reglementării de la alin. (1) situația de incompatibilitate intervine la expirarea termenului de 30 de zile de la intrarea în vigoare a legii, iar potrivit dispozițiilor de la alin. (3), la epuizarea aceluiași termen, intervine încetarea de drept a „*mandatelor și/sau a contractelor de muncă*”, în condițiile în care cauza acestei încetări este tocmai starea de incompatibilitate.

Dispozițiile **alin. (2)** al **art. 4** precizează că „*situația de incompatibilitate este constatată în termenul prevăzut la alin. (1)*”, iar conform prevederilor alin. (1), această situație intervine după expirarea termenului de 30 de zile, or nu pot fi constatate situații juridice care încă nu s-au născut.

Astfel, în forma actuală a art. 4, efectuarea „*verificărilor*” este inutilă până la clarificarea momentului la care intervine starea de incompatibilitate a efectelor pe care le produce.

Referitor la competența Ministerului Justiției de a realiza verificări din oficiu, așa cum se prevede prin dispozițiile alin. (2) al art. 4, menționăm că, potrivit prevederilor art. 34 din *Legea nr.*

90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu cele ale art. 1 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr.83/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Justiției, acest minister „este organul de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică, în subordinea Guvernului...”.

Prin urmare, considerăm că „verificările realizate din oficiu” cu privire la starea de incompatibilitate în care s-ar putea afla de exemplu, Președintele României, parlamentarii, primarii și viceprimarii, ambasadorii, consulii și Guvernatorul Băncii Naționale nu pot fi date în competența Ministerului Justiției. Având în vedere dispozițiile *Legii nr. 317/2004 privind Consiliul Suprem al Magistraturii*, precizăm că atribuțiile referitoare la respectarea legii în desfășurarea carierei profesionale a magistraților sunt exercitate de către Consiliul Suprem al Magistraturii.

În plus, Ministerului Justiției nu i-a fost reglementată competența de a verifica și constata situația de incompatibilitate nici conform prevederilor *Legii nr. 161/2003*, ci aceasta a fost stabilită distinct, în funcție de natura și regimul juridic al funcțiilor.

Cu privire la verificarea stării de incompatibilitate în care s-ar afla persoanele care îndeplinesc sau urmează a îndeplini demnități sau funcții publice, considerăm că această competență ar fi trebuit să fie dată în sarcina unei autorități independente, care să efectueze verificările într-un mod transparent.

Având în vedere că prezenta propunere vizează reglementarea unui caz special de incompatibilitate, considerăm că aceasta este necesar să intervină la intrarea în vigoare a legii, stabilindu-se în continuare, eventual, un termen în care persoanele aflate în stare de incompatibilitate să poată renunța la funcții, în caz contrar, la expirarea acestui termen urmând să se declanșeze o procedură riguros și detaliat stabilită pentru revocarea (demiterea) din funcții, prin efectul căreia să înceteze starea de incompatibilitate (în acest sens sunt relevante prevederile *Legii nr. 161/2003*).

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei propuneri legislative în forma prezentată.**

Cu stimă,

The image shows a handwritten signature in black ink, which appears to read 'Călin Popescu-Tăriceanu'. Below the signature is a circular official seal. The seal contains the text 'GUVERNUL ROMÂNIEI' (Government of Romania) around the perimeter and 'PRIM-MINISTRU' (Prime Minister) in the center. There is a small emblem in the center of the seal.

Călin POPESCU-TĂRICEANU

Domnului senator **Nicolae VĂCĂROIU**

Președintele Senatului